Р Е Ш Е Н И Е
№ 1881

гр. София, 22.03.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 39 състав,** в публично заседание на 24.01.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **8685** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК вр. чл. 80 ал.3 от ЗДС.
Образувано е по жалба вх.№ 2750/22.08.16г на „Л. Б. Е. ЕНД КО“ КД-с.Равно поле, чрез проц.представител ю.к . М. против Предписание № 2002123/17.06.16г на инспектор при Областна Дирекция „Безопасност на храните“-С..
В жалбата се сочи, че предписанието е незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон, като се моли за отмяната му. Сочи се, че процесният продукт не попада в състава на чл. 9 §1 т.“и“ вр. чл. 2 §2 и не е налице нарушение по чл.9 §3 от Регламент № 1169/11г, като не би могъл да заблуди потребителя по отношение на истинската страна на произход.На опаковката има задължителна овална маркировка, с изписани в нея букви „BG“, като всеки средностатистически потребител може да разбере къде е произведена стоката.При издаване на предписанието не са спазени сроковете, не са изяснени всички релевантни факти, не е посочена цялата съдържаща се на етикета информация.Посочена е неправилна правна квалификация, която не съответства на фактическите установявания, което прави актът немотивиран.В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от ю.к. Г., който поддържа жалбата.
Ответникът- инспектор при Областна Дирекция „Безопасност на храните“-С.- д-р М.Н. се явява лично в съдебно заседание, като оспорва жалбата. Представлява се и от адв. И. и адв. Б., които оспорват жалбата, молят за потвърждаване на предписанието и присъждане на разноски.
Жалбата е подадена в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна

процесуална легитимация, срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК, пред надлежния съд, поради което същата е допустима и следва да бъде разгледана по същество.
Съдът приема за установено от фактическа страна следното:
В К. е постъпила жалба с вх.№ С-03-3472/20.06.16г/подадена на 15.06.17г/ на Е. М. Т.-Н. от [населено място]/л.16/, в която се сочи, че в магазин „Л.“ в [населено място], кв.Д. 2, на 14.06.16г към 19.30 часа се продава пастет Апетит, Фамилна+, на опаковката на който няма отразен производител.Към сигнала на Н. са приложени три направени от нея снимки на продукта, за които ответника потвърждава в съдебно заседание, че са именно снимки на проверения впоследствие от него продукт.Видно от снимките/л.56-58/, продуктът е пастет „Апетит“ фамилна +, 10% гратис , от 300 гр. /270 гр. + 30гр.гратис/, като на опаковката има поставен овален щемпел с вертикално разположени един под друг три надписа/отгоре надолу/: „BG“ , „1204013“ и „EO“.
Жалбата е препратена по компетентност от К. на ОДБХ-С./чрез БАБХ/, където е постъпила на 29.06.16г/л.15/. Жалбата е постъпила и директно на сайта на ОДБХ, където е регистрирана с вх.№299/16.06.16г/л.70/. Видно от КП № 2012571/17.06.16г, по сигнала от 16.06.16г от инспектори от отдел „Контрол на храните“ към ОДБХ-С./д-р М.Н. и Д.В./ на 17.06.16г е извършена проверка в магазина /с удостоверение за регистрация № 28879/16.09.14/, в присъствието на управителя. Проверен е артикула - пастет „Апетит“ 300гр. + 20% гратис, произведен от [фирма], с партиден номер L 160307 и срок на годност 07.03.20г, с доставчик [фирма]. В обекта са доставени 120 кашона с по 24 бр. в кашон,като при проверката са налични 72 бр./по стокова разписка № 60462/26.04.16г/. Продуктът е с обявена страна на произход-страна от ЕС.КП е връчен на управителя на магазина К.В., като на същата дата е издадено и процесното Предписание № 2002123/17.06.16г на гл.инспектор при Областна Дирекция „Безопасност на храните“-С.- д-р М.Н..Видно от П., при проверка по сигнал на пастет Апетит 300гр , партида L 160307 и срок на годност 07.03.20г, произведен от [фирма], е обявена страна на произход- ЕО, в нарушение на чл.9 т.3 от Регламент № 1169/11г,поради което на осн. чл. 30а ал.1 и 2 вр. чл. 30 ал.1 т.4 от ЗХ се предписва: на етикета на бълг.език на хранителен продукт да бъде изписана страна на произход или място на произход.Определен е постоянен срок за изпълнение на предписанието, връчено е на 05.08.16г на представител на жалбоподателя.Нито към КП, нито към П. ответникът е направил и приложил снимки/но потвърждава пред съда, че снимките към жалбата са именно на проверения артикул/.
Видно от цитираната в КП стокова разписка № 60462/26.04.16г/л.14/, на жалбоподателя е доставен артикул Фамилна + пастет Апетит 300, 120 кашона, по 24 бр. в кашон, партида номер L 160307 и срок на годност 07.03.20г, с производител [фирма] и доставчик [фирма].
На 08.08.16г Директорът на ОДБХ докладва на Зам.ИД на БАБХ, че по сигнала от 16.06.16г от инспектори от отдел „Контрол на храните“ към ОДБХ-С. на 17.06.16г е извършена проверка в магазина/с удостоверение за регистрация № 28879/16.09.14/. Проверен е артикула - пастет „Апетит“ 300гр. + 100гр. гратис, произведен от [фирма], с партиден номер L 160307 и срок на годност 07.03.20г, с доставчик [фирма]. В обекта са доставени 120 кашона с по 24 бр. в кашон,като при проверката са налични 72 бр./по стокова разписка № 60462/26.04.16г/. Продуктът е произведен за „Л.“ и се реализира в цялата търг.мрежа на фирмата в ЕС. На опаковката е отразен

производител „ЕО“, в нарушение на чл.9 т.3 от Регламент № 1169/11г.За нарушението на управителя на обекта е връчено процесното Предписание № 2002123/17.06.16г на инспектор при Областна Дирекция „Безопасност на храните“-С..
Съдът кредитира изцяло показанията на свидетеля В. /участвала при извършването на проверката/ като логични, последователни и непротиворачещи с останалите доказателства, вкл. личните обяснения на ответника пред Съда. Свидетелката също като ответника сочи, че снимките, приложени към жалбата, са на проверения продукт/открит в магазина именно по снимките/. Изписаният текст в овален щемпел на опаковката представлява БГ-номера, с който е регистриран производителя, т.е. той доказва, че производителят е регистриран в Б..Но на опаковката е нямало изписан с думи текст, че страна или място на произход е „Б.“.
Видно от писмо на производителя до Съда вх.№ 13099/11.05.17г/л.74/, през 2016г [фирма] не е произвеждал пастет „Апетит“ 300гр. + 100 гр.гратис.С партиден номер L 160307 са произведени два артикула- „Фамилна + пастет апетит 270 + 30 гр“/именно този от снимките към жалбата-бел. на съда/ и М. пастет Апетит 300 [населено място] 2016г дружеството, чрез доставчика [фирма], е доставяло на Л. различни пастети, сред които и този с партиден номер L 160307, „Фамилна + пастет апетит 270 + 30 гр“/именно този от снимките към жалбата-бел. на съда/.С писмо от 06.11.17г производителя е представил на Съда етикет на продукта/л.91/.Видно от етикета/идентичен с този от снимките към жалбата/, налице е поставен овален щемпел с вертикално разположени един под друг три надписа/отгоре надолу/: „BG“ , „1204013“ и „ЕО“, като текстово е изписано „Произведено в EU“.
При така изложената фактическа обстановка Съдът достигна до следните правни изводи:
Видно от чл.145 ал.1 от АПК от компетентността на Съда е да се произнесе единствено по законосъобразността на оспорения административен акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и спазена ли е установената форма,спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съответства ли на целта на закона.
Съобразно изричната разпоредба на §1 т.26 от ДР на ЗХ, „компетентен орган“ по см. на ЗХ, осъществяващ „официален контрол“, е БАБХ. По делото е представена длъжностна характеристика и заповед за преназначаване на ответника на длъжност главен инспектор в сектор „Контрол на търг.обекти, заведения за общ.хранене и пазари“ в отдел „Контрол на храните“ в ОДБХ-С. -град. П. е издадено на осн. чл. 30 ал.1 т.4 от ЗХ, поради което по арг. на противното от чл. 51 ал.1 и 2 от ЗХ, на осн. чл. 30 ал.1 т.26 и т.29 вр. чл. 23 т.8 от У. правилник на БАБХ и предвид представената длъжностна характеристика , следва да бъде издадено именно от инспектор по контрол на храните/в съответната ОДБХ/.Съдът приема, че административният акт е издаден от компетентен орган в рамките на предоставените му по закон правомощия и в рамките на неговата териториална компетентност.
Актът е издаден при спазване изискванията за писмена форма ,но съдържа само част от реквизитите, съгласно чл.59 ал.2 от АПК. Фактическите и правните основания са непълни и неточни, диспозитивът не отговаря на нормативно установеното, липсва указание за срока и начина на обжалване на предписанието. В предписанието е посочено, че проверения артикул /неточно идентифициран като „пастет Апетит 300гр“ вместо „Фамилна + пастет апетит 270 + 30 гр“/ е с обявена „страна на произход ЕО“ /неточно посочено, тъй като на етикета е изписан текста „Произведено в EU“/.

Във фактическите установявания на органа липсва констатация, че на етикета на артикула липсва изписан с думи / а не чрез овален печат и текст „BG“ в него, какъвто има на етикета/ текст на български език „ страна на произход Б.“/с оглед установеното при проверката от документацията на търговеца, че продуктът се произвежда в Б., от български регистриран производител, във вр. чл. 30а ал.2 от ЗХ/.Всъщност едва от диспозитива на предписанието става ясно, че именно липсата на този текст на бълг. език е установеното нарушение.Диспозитивът обаче е формулиран в нарушение на чл. 30 ал.1 т.4 от ЗХ/посочен като правно основание за издаване на предписанието/, тъй като съгл. този текст от ЗХ /в ред. ДВ.44/16г/, Компетентните органи имат право да посочват в писмен вид конкретно установените от тях отклонения от нормативните изисквания, без да дават указания за начина на отстраняване.Диспозитивът на обжалвания акт е следния: „ПРЕДПИСВАМ на етикета на бълг.език на хранителния продукт да бъде изписана страна на произход или място на произход“/т.е. дадени са указания за отстраняване/.

Органът обаче не е посочил установените от него отклонения от конкретно посочени нормативните изисквания, което от една страна е липса на фактически установявания, а от друга страна е липса на правни основания.Действащи към датата на проверката, респ. към издаване на акта са ЗХ в ред. ДВ бр.44/16г , Наредба за изискванията за етикетирането и представянето на храните в ред. ДВ. 102/12г и РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 1169/2011 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА
от 25 октомври 2011 година
за предоставянето на информация за храните на потребителите, за изменение на регламенти (ЕО) № 1924/2006 и (ЕО) № 1925/2006 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 87/250/Е. на Комисията, Директива 90/496/Е. на Съвета, Директива 1999/10/ЕО на Комисията, Директива 2000/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, директиви 2002/67/ЕО и 2008/5/ЕО на Комисията и на Регламент (ЕО) № 608/2004 на Комисията.
Приложимите норми от ЗХ/в приложимата редакция ДВ бр. 44/16г/ са: чл. 7 ал.2, чл. 8 ал.1 т.6, чл.9 ал.1 и ал.3, чл. 10 ал.1,3 и 4, чл. 16а ал.1, чл.26 ал.1 т.1 и т.8, чл. 27 ал.3, ал.4 т.1 б.“е“ и ал.5, чл.28 ал.1 и ал.4 т.1, чл. 29в ал.1, чл.29г, чл. 30 ал.1 т.4/посочена в акта/, чл.30а ал.1 и ал.2/посочени в акта/, чл. 31 ал.2 т.1, §1 т.19,т.26, т.60 и т.61.Съгл. чл. 7 ал.2 от ЗХ, Етикетирането, представянето и рекламирането на материали и предмети, предназначени за контакт с храни, не трябва да заблуждават потребителите. Съгл. чл. 8 ал.1 т.6 от ЗХ, Министърът на здравеопазването и министърът на околната среда и водите съгласувано с министъра на земеделието и храните определят с наредба изискванията за етикетиране и начина, по който се обозначава, че материалите и предметите са предназначени за контакт с храни. Съгл. чл.9 ал.1 от ЗХ, Производителите и търговците на храни са длъжни да предлагат на потребителите в страната храни, етикетирани на български език. Допуска се данните на етикета освен на български език да бъдат обявени и на други езици.Съгл. чл. 10 ал.1 от ЗХ, При етикетирането на храната се включват данни за наименованието, под което храната се продава, списък на съставките на храната и количество на някои от тях, количествено съдържание на ГМО и уникалния му код, срокът на трайност на храната и условията, при които трябва да се съхранява, нетното количество на предварително опакованите в отсъствие на потребителя храни, име/фирма, седалище и адрес на производителя или на лицето, което пуска храната на пазара, държавата на произход при храни от внос. Съгл. чл. 16а ал.1 от ЗХ, Производителите и търговците осигуряват и

контролират спазването на нормативните изисквания към храните, произвеждани или предлагани под техен контрол. Съгл. чл. 26 ал.1 т.1 и т.8 от ЗХ, На официален контрол по този закон подлежат всички етапи на производство, преработка и дистрибуция на храни и етикетирането, представянето и рекламата на храните, включително съответствието им с Регламент (ЕО) № 510/2006 на Съвета от 20 март 2006 г. относно закрилата на географски указания и наименования за произход на земеделски продукти и храни, наричан по-нататък "Регламент (ЕО) № 510/2006", и Регламент (ЕО) № 509/2006 на Съвета от 20 март 2006 г. относно селскостопански и хранителни продукти с традиционно специфичен характер, наричан по-нататък "Регламент (ЕО) № 509/2006". Съгл. чл. 27 ал.3 от ЗХ, Официалният контрол се извършва на всички етапи на производство, преработка и дистрибуция на храни и включва контрол на обектите за производство и търговия с храни, употребата и съхранението на храни, процесите, материалите, веществата, дейностите или действията, включително транспортирането на храни.Съгл. чл. 27 ал.5 от ЗХ, Официалният контрол се извършва и по сигнали и жалби на граждани. Съгл. чл. 27 ал.4 т.1 б.“е“ от ЗХ, Официалният контрол се състои и от инспекции на етикетиране, представяне и рекламиране на храни, включително съответствието им с Регламент (ЕО) № 510/2006 и Регламент (ЕО) № 509/2006. Съгл. §1 т.19 от ДР на ЗХ, "Етикетиране" са всички текстове, обозначения, марки на производителя и търговски марки, изображения и знаци, които придружават или се отнасят за дадена храна и са нанесени върху опаковката й под формата на етикет, пръстен или капак, поставен върху нея, или са отразени в документи, указания и обяви, които ги съпровождат. Съгл. §1 т.60 "Търговия" е процес на внос, износ, съхранение, транспорт, продажба и представяне за продажба на храни, предлагане на храни в места за обществено хранене, както и предоставяне на потребителите на безплатни мостри от храни, а съгл. т.61 "Търговец на храни" е всяко физическо или юридическо лице, което се занимава с търговия с храни по смисъла на т. 60.

Съгл. чл. 2 от Наредба за изискванията за етикетирането и представянето на храните /в ред. ДВ. 102/12г/, Храните се етикетират в съответствие с изискванията на Регламент (ЕС) № 1169/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 г. за предоставянето на информация за храните на потребителите, за изменение на регламенти (ЕО) № 1924/2006 и (ЕО) № 1925/2006 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 87/250/Е. на Комисията, Директива 90/496/Е. на Съвета, Директива 1999/10/ЕО на Комисията, Директива 2000/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, директиви 2002/67/ЕО и 2008/5/ЕО на Комисията и на Регламент (ЕО) № 608/2004 на Комисията (ОВ, L 304 от 22.11.2011 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) № 1169/2011". Съгл. чл. 3 от наредбата, В съответствие с чл. 15, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1169/2011 информацията на етикета се представя на български език. Съгл. § 3 т.1 от ДР, С наредбата се осигурява прилагането на Регламент (ЕС) № 1169/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 г. за предоставянето на информация за храните на потребителите, за изменение на регламенти (ЕО) № 1924/2006 и (ЕО) № 1925/2006 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 87/250/Е. на Комисията, Директива 90/496/Е. на Съвета, Директива 1999/10/ЕО на Комисията, Директива 2000/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, директиви 2002/67/ЕО и 2008/5/ЕО на Комисията и на Регламент (ЕО) № 608/2004 на Комисията.

Съгл. РАЗДЕЛ 1**, член 9 „Списък на задължителните данни“, §1 б.“и“ от**

<u>Регламент (ЕС) № 1169/2011</u>, задължително е да се посочат страна на произход или място на произход, когато са предвидени такива в член 26. Съгл. **<u>чл. 26 „Страна на произход или място на произход“, §2 , б.“А“,</u>**
Посочването на страната на произход или мястото на произход е **задължително когато липсата на посочване може да заблуди потребителя по отношение на истинската страна на произход или място на произход** на храната, **особено ако** придружаващата я информация или **етикетът като цяло предполагат, че тя произхожда от различна страна или място**. Съгл. чл. 21 §1, б.“ж“, **„място на произход**" означава всяко място, от което е посочено, че произхожда храната, и което не е „страна на произход", както е определено в съответствие с членове 23 - 26 от Регламент (Е.) № 2913/92.
В предписанието е посочено , че е „**нарушен чл. 9 т.3** от Регламент № 1169/22.11.11г“, без пояснения какво точно е нарушението. Съгл. чл. 9 т.3 от Регламент № 1169/22.11.11г, **<u>Когато</u> Комисията приема посочените в настоящия член делегирани актове и актове за изпълнение, данните, посочени в параграф 1, <u>могат</u> да бъдат изразявани с алтернативни средства чрез пиктограми или символи, <u>вместо</u> с думи или числа**.За да се осигури възможност потребителите да се възползват от предимствата и на други средства за предоставяне на задължителна информация за храните, различни от думи и числа и при условие че тези средства гарантират същото равнище на информация като думите и числата, Комисията, като вземе предвид доказателства за еднаквото им възприемане от потребителите, може, посредством делегирани актове в съответствие с член 51 да установи критерии, съгласно които данни, посочени в параграф 1 могат да бъдат изразявани с пиктограми или символи вместо с думи или числа.**Тази цитирана в предписанието като нарушена правна норма не кореспондира нито с фактическите установявания, нито с диспозитива на предписанието**. Нарушението, яснота за което се придобива едва от даденото предписание/т.е. от диспозитива на акта/**<u>, би било такова по чл.9 § 1 б.“и“ от Регламента, но само ако</u> са налице задължителните условия по чл.26 от Регламента.**
От прегледа на приложима правна уредба става видно, че Наредбата осигурява прилагането на Регламента, който от своя страна **въвежда задължително посочване на страна на произход или място на произход само когато липсата на посочване може да заблуди потребителя по отношение на истинската страна на произход или място на произход** на храната, **особено ако** придружаващата я информация или **етикетът като цяло предполагат, че тя произхожда от различна страна или място** /за което изобщо няма данни по преписката да се е твърдяло от жалбоподателя, да е изследвано органа и да е установено, за да е обусловило постановяването на акта/.
Изложеното обосновава извода на Съда, че **предписанието освен с пороци във формата/подробно изброени/, се явява и материално незаконосъобразно**. Тъй като е издадено за нарушение по чл. 9 т.3 от Регламента, каквото не е установено от проверяващите.Дори да се приеме, че от органа е дадена неправилна правна квалификация на извършеното нарушение, то липсата на фактически установявания какво именно е установеното нарушение води до невъзможност да се неглижира грешната правна квалификация.Дори да се приеме, че от диспозитива става видно какво е установеното нарушение/т.е. диспозитива да замести фактическите установявания какво е нарушението/, то нарушение по чл. 9 § 1 б.“и“ от Регламента би било налице, само ако се установят задължителните предпоставки по чл.26 от

Регламента/ **когато липсата на посочване може да заблуди потребителя по отношение на истинската страна на произход или място на произход** на храната, **особено ако** придружаващата я информация или **етикетът като цяло предполагат, че тя произхожда от различна страна или място/,** а те изобщо не се твърдят и респ. не са изследвани.

Предвид всичко гореизложено Съдът намира издадения административен акт за незаконосъобразен, като **постановен в нарушение на формата, немотивиран и издаден на несъществуващо правно основание.**

Предвид изхода на делото искането на жалбоподателя за присъждане на разноски е основателно по чл. 143 ал.1 от АПК. На жалбоподателя следва да се присъдят 50лв внесена дър.такса и юрисконсултско възнаграждение съгл. чл. 78 ал.8 от ГПК, вр. чл. 37 ал.1 от ЗПП, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на минимума за адм.дела без определен мат.интерес- 100лв.

Водим от горното и на основание чл.172 ал.1 и ал.2 от АПК Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Предписание № 2002123/17.06.16г на инспектор при Областна Дирекция „Безопасност на храните“-С., по жалба вх.№ 2750/22.08.16г на „Л. Б. Е. ЕНД КО“ КД-с.Равно поле.

ОСЪЖДА Областна Дирекция „Безопасност на храните“-С. да заплати на „Л. Б. Е. ЕНД КО“ КД-с.Равно поле сумата от 150 лв/сто и петдесет лева/, представляваща направените по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14- дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия: